

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så går vi tilbage til ordførerrækken, og det er hr. Svend Aage Jensby.

Svend Aage Jensby (V):

Situationen i Kosovo i dag er, at det serbiske politi og militærstyrker har drevet 300.000 albaniere på flugt, heraf de 200.000 inden for de sidste 2 måneder, at mange tusinder nu opholder sig bl.a. i bjergene under kummerlige forhold og går en skrækelig tid i møde, at de serbiske styrker har nedbrændt og ødelagt ca. 10 pct. af de fordrevnes hjem, at der – som vi har set på tv over den ganske verden – er begået de mest uhyggelige overgreb og massakrer på civilbefolkningen, herunder kvinder og børn, og at der finder en systematisk etnisk udrensning sted.

Det er situationen, og ansvaret for denne tilstand er alene præsident Milosevics. Ganske som situationen var i Bosnien, har Milosevic siden marts i år tilsidesat talrige opfordringer fra det internationale samfund om at etablere en våbenhvile og finde en forhandlingsløsning på problemerne i Kosovo. Han har trukket en løsning i langdrag, udnyttet tiden til etnisk udrensning af en stor del af befolkningen i dets eget land og senest tilsidesat resolution 1199, en resolution, som jo også meget tankevækkende fastslår, at situationen i Kosovo i virkeligheden udgør en trussel mod freden og sikkerheden i regionen.

Venstre ser det sådan, at hvis det internationale samfund på den baggrund, jeg her har nævnt, nu undlader at gribe ind med det eneste middel, Milosevic forstår, nemlig militær magt eller en troværdig trussel herom, vil det for det første være at svigte FN's mest fundamentale principper og menneskerettigheder, og at vi bliver vidner til, som Røde Kors' danske chef, Jørgen Poulsen, synes jeg ganske rigtigt og med rette sagde i tv: en dyb tragedie for mange tusinder, der om kort tid vil dø af sult og kulde, fordi nødhjælpen ikke kan komme frem – et decideret folkemord. Man risikerer, at situationen i hele regionen mellem de to NATO-lande dér udvikler sig i en uhyggelig farlig retning, og desuden at FN, EU, OSCE og NATO bliver klædt af som magtesløse og afslører manglende troværdighed bag det, disse organisationer står for.

Derfor, og fordi Venstre ser, at vi har et moralsk ansvar herfor, skal der gribes ind. Venstre støtter regeringens beslutningsforslag. Det gør vi, fordi vi lægger til grund: At en eventuel

NATO-aktion kan ske med udgangspunkt i resolution 1199 – jeg siger med udgangspunkt – der opstiller en række krav, og de er ikke opfyldt; at vi ikke har grund til at betvivle regeringens vurdering af, at en aktion, som man lægger op til, er i overensstemmelse med international lov og orden; og at vi helt deler de synspunkter og den helhedsvurdering, der er anført, synes jeg, bemærket i beslutningsforslaget, på side 3 i bemærkningerne under pkt. 4, om det velbegrundede i en NATO-aktion.

Endelig lægger vi vægt på, at det internationale samfund, helt bortset fra Rusland og Kina, står bag. Det er ikke en ensidig magtdemonstration eller magtanvendelse fra et enkelt land.

Formålet med NATO-indsatsen er, synes jeg, som nogle af de tidligere korte indlæg har manglet, jo først og fremmest at fremme en politisk aftale og at bringe nødhjælpen frem – det er jo det, der er målet – og stoppe kamphandlingerne, så humanitære organisationer kan operere og sikre, at de fordrevne kan vende hjem.

Nu har dansk forsvar siden 1990 ydet en fortræffelig indsats i international sammenhæng, ydet virkelige bidrag og skabt respekt om Danmark. Det begyndte med søværnet med Olfert Fischer i Golfen. Siden har hæren båret sin enorme byrde, og nu er det så flyvevåbnet, man kalder på.

Vi er sikre på, at vores fortræffelige piloter og deres støttepersonel kan løse opgaven. Den er farlig, det erkender vi, og derfor vil jeg til slut sige til forsvarsministeren: Venstre står bag alle de skridt, man måtte mene nødvendige for at sikre de udsendte.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Nu ser jeg også frem til Venstres aktive indsats, når det ikke lige er Kosovo, det drejer sig om, men også andre steder.

Men siden Venstre førte valgkamp under sloganet: »Venstre ved man, hvor man har«, har jeg været meget interesseret i at få afklaret, om det virkelig er rigtigt. Derfor vil jeg godt læse et par sætninger op for hr. Jensby og så høre, hvordan hr. Jensby forholder sig til dem. De lyder sådan her:

»Vi kræver et FN-mandat, men vi støtter også dansk deltagelse i militæraktion, hvis der kommer en anmodning fra FN. Hvis jeg skulle følge mit hjerte, var jeg parat til en hurtig, hård og kontant afklapsning af Milosevic. Det er det,